

N:o 215.

Af herr **Lindhagen m. fl.**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af nybyggeslägenheter å vissa delar af Alträsk och Svahnå kronoparker samt f. d. Selets stockfångstskog.*

I propositionen n:r 44 rörande upplåtande af nybyggeslägenheter å vissa delar af Alträsk och Svahnå kronoparker samt f. d. Selets stockfångstskog har föreslagits, att lägenheterna, med undantag för vissa områden, skola upplåtas med full äganderätt efter en viss försökstid. I propositionen betonas emellertid, att frågan, med hvad rätt lägenheterna borde upplåtas, vore svår och omstridd. Och man finner, att det uppenbarligen varit med tvekan, som jordbruksministern fattat sin slutliga ställning till frågan.

Det är nu svårt att förstå, hvarför dessa nybyggesupplåtelser skola i förberörda afseende så väsentligen skilja sig från öfriga upplåtelser af odlingslägenheter å kronoparker och öfverloppsmarker inom de sex nordligaste länen, hvilka upplåtelser enligt propositionen n:r 43 föreslagits skola ske med långvarig arrenderätt.

I stort sedt får upplåtelsen med hänsyn till statens stora kostnader i detta fall mera karaktär af en gåfva än ett köp och å andra sidan kommer kanske köpet genom den köpeskilling, som ändå skulle erläggas, att skrämma bort de verkligt obemedlade mer än ett erbjudet arrende med optionsrätt.

Kungl. Maj:t anser dessutom själf, att man bör söka förhindra, att ett nybygge öfvergår till obehörig person, samt hålla hand öfver, att jord och byggnader ej vanvårdas. Detta söker förslaget vinna

Bih. till Riksd. Prot. 1909. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 101 Häft. (N:o 215.)

genom direkt ingripande under försökstiden och sedan någon tid, till den verkan det hafva kan, indirekt genom äfventyret, att den oguldna köpeskillingen eljest genast förfaller. Men sedan är gärdet uppgifvet. Man ser här på ett slående sätt missförhållandet mellan mål och medel i förslaget.

Både domänstyrelsen och landtbruksstyrelsen hafva också bestämmt afstyrkt upplåtelse med okontrollerad äganderätt. Hvad ofvan erinrats liksom de skäl af flera slag, som anförts i propositionen n:r 43 jämförda med framställningen i motionen n:r af denna dag, tala enligt vår uppfattning för att ifrågavarande nybyggen ej må i denna grundläggande punkt upplåtas på annat sätt än öfriga nybyggen på kronopark inom de nordligare delarne af landet.

På grund häraf hemställa vi:

att Riksdagen måtte besluta, att de nybyggeslägenheter, hvarom förmäles i propositionen n:r 44, skola upplåtas med arrenderätt i hufvudsaklig anslutning till hvad som föreslagits i propositionen n:r 43 för upplåtelse af odlingslägenheter i allmänhet från kronoparker och öfverloppsmarker inom de sex nordliga länen

eller, om ett beslut i denna riktning anses ej hinna nu formuleras, att Riksdagen ville åter remittera hela ärendet till Kungl Maj:t med begäran om nytt förslag till nästa riksdag i förenämnda syfte.

Stockholm den 19 mars 1909.

Carl Lindhagen. Sven Linders. L. J. Carlsson. Rob. Karlsson.